

Ένα μικρό «μάθημα» που αφιερώνεται στην πολιτειακή και την πολιτική ηγεσία του τόπου μας

/ Γνώμες

Ένα μικρό «μάθημα» που αφιερώνεται στην πολιτειακή και την πολιτική ηγεσία του τόπου μας

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου

Στήν εποχή μας παρατηρείται μιά διαρκής υποβάθμιση τῆς Ἐκκλησίας ἀπό ἀνθρώπους πού ἔχουν ἀνατραφῆ ἀπό τά ρεύματα τοῦ δυτικοῦ διαφωτισμοῦ, τοῦ γερμανικοῦ ἰδεαλισμοῦ, τοῦ ὑπαρξισμοῦ, τῆς μετανεωτερικότητας καί τῆς «κουλτούρας τῆς ἀφύπνισης» πού ἐκφράσθηκαν καί ἐκφράζονται στόν δυτικό χῶρο. Καί αὐτό τό κάνουν μέ τό σύνθημα «ἀνήκουμε στήν Δύση».

Ξεχνοῦν, ὅμως, ὅτι ἡ ὀρθόδοξη πατερική παράδοση ἔδωσε ἐπικαιρότητα στήν ἀρχαία Ἑλληνική φιλοσοφία, ὅπως δέν τό ἔκανε ὁ δυτικός σχολαστικισμός, ἡ

νεωτερικότητα και η μετανεωτερικότητα, οι οποίες προσέλαβαν τμήματα της αρχαίας ελληνικής παράδοσης. Μάλιστα, όπως υποστήριξα σέ πρόσφατο κείμενό μου «ή Όρθόδοξη Έκκλησία προηγήθηκε του νέου Έλληνικού Κράτους και κάτι περισσότερο “βαπτίσθηκε” στην όρθόδοξη θεολογία και ζωή και δέν μπορεί νά “ξεβαπτισθῇ”, άφου ή Όρθόδοξη διδασκαλία έκφράσθηκε μέσα άπό τούς όρους του Έλληνισμοῦ. Η ελληνική κοινωνία διαφέρει άπό τίς άλλες δυτικές κοινωνίες στίς οποίες υπάρχουν άλλες θρησκευτικές και χριστιανικές παραδόσεις».

Βεβαίως, άπό πλευράς γεωπολιτικῶν συμμαχιῶν «άνήκουμε στην Δύση», αλλά άπό πλευράς παραδόσεων έχουμε μιά άνωτερότητα άπό αὐτά πού παρουσιάσθηκαν και άναπτύχθηκαν στην Δύση, τά όποια προκάλεσαν φιλοσοφικές, κοινωνικές και πολιτιστικές άναστατώσεις. Έπομένως, γιά μās ισχύει ή άπάντηση πού έδωσε ο άγιος Σάββας Αρχιεπίσκοπος Σέρβων (1175-1236) στό έρώτημα ποιά είναι ή ταυτότητά του. Είπε ότι είμαστε ή Δύση τῆς Άνατολῆς και ή Άνατολή τῆς Δύσης. Αὐτή ή άπάντηση ισχύει και γιά μās.

Η Εὐρώπη πέρασε άπό Σχολαστικισμό (11ο - 13ο αἰῶνα), Νομιναλισμό (14ο αἰῶνα), Άναγέννηση (15ο αἰῶνα), Μεταρρύθμιση (16ο αἰῶνα), Διαφωτισμό (17ο - 18ο αἰῶνα), Ρομαντισμό (τέλη 18ου - μέσα 19ου αἰῶνα), Ὑπαρξισμό (19ο και 20ό αἰῶνα), Μετανεωτερικότητα (20ό αἰῶνα) και άλλα ρεύματα, πού τό καθένα άπό αὐτά έπηρεάσθηκε άπό τήν μεταφυσική φιλοσοφία, τήν προσωκρατική φιλοσοφία, τήν στωική και έπικούρεια φιλοσοφία, τόν νεοπλατωνισμό, μέ διάφορες κοινωνικές έπαναστάσεις κλπ.

Άντίθετα, ή θεολογία τῆς Έκκλησίας, όπως έκφράσθηκε στόν τόπο πού βρισκόμαστε, είχε μιά διαρκῆ σταθερότητα και ύπευθυνότητα, γιατί βίωνε τόν λεγόμενο «έκχριστιανισμό του Έλληνισμοῦ».

Αὐτό σημαίνει ότι δέν έχουμε νά ζηλεύσουμε σέ τίποτα τόν δυτικό πολιτισμό, έκτός άπό τήν τεχνολογική πρόοδο, αλλά και αὐτή ή πρόδος έχει άνάγκη τῆς Τεχνοηθικής. Γι’ αὐτό δέν πρέπει νά συμπεριφερόμαστε «ὡς φτωχοί συγγενεῖς» τῶν Δυτικῶν και νά ένθουσιαζόμαστε άπό τήν όποιαδήποτε «ύποκουλτούρα» πού άνθεῖ στην Δύση.

Σέ ὅλη αὐτήν τήν διαχρονική παράδοση του Έλληνισμοῦ ή Έκκλησία, μέ τούς Πατέρες της, έπαιξε σημαντικό ρόλο, γι’ αὐτό και είναι ή καρδιά του Ἑθνους μας. Μέ αὐτήν τήν παράδοση μπορούμε νά άναδειχθοῦμε στην Δύση, ή όποία Δύση είναι κουρασμένη άπό τήν σύγκρουση μεταξύ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ και Προτεσταντισμοῦ και μέ τίς άντιπαραθέσεις μεταξύ τῶν διαφόρων νέων φιλοσοφικῶν ιδεολογιῶν. Ἑχουμε κάτι νά προσφέρουμε στην Δύση πού τό άγνοοῦν οι πολιτικοί μας, οι όποιοι λόγω αὐτῆς τῆς άγνοιάς τους, μαγεύονται άπό τά «λαμπόνια» του άθεῖσμοῦ, του

άγνωστικισμού, τοῦ ντεϊσμοῦ κλπ. πού ἐπικράτησαν στόν δυτικό χῶρο.

Ἀκριβῶς, γι' αὐτόν τόν λόγο θά κάνω ἕνα μικρό «μάθημα» (ζητῶ τήν κατανόηση) σέ ὅσους ἐνδιαφέρονται καί τό ἀφιερώνω στήν πολιτειακή καί τήν πολιτική ἐξουσία τοῦ τόπου μας. Μακάρι νά τό διαβάσουν γιά νά μή πανηγυρίζουν γιά ψεύτικα «λαμπόνια».

ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ για να διαβάσετε το κείμενο